

ΜΑΘΗΜΑ 26 (LECTIO XXVI): Ο ΠΛΙΝΙΟΣ ΑΝΑΓΓΕΛΛΕΙ ΕΝΑ ΘΛΙΒΕΡΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Γραμματική εξομάλυνση
Συντακτική ανάλυση
Μετάφραση

Υποκ.

εμ. Αντικ.

επιθ. Marcel

αμ. Αντικ.

Κύρια

C. Plinius Marcellino suo salutem. dicit εν. Ρήμα

επιρ. κατηγο. τρόπου

αμ. Αντικ. εμμ. Αντικ. Ρήμα εν. Υ. ego

Tristissimus haec tibi scribo:

Κύρια

γεν. κτητ. filia

επιθ. Fund.

Υποκ.

επιθ. filia

Ρήμα

Fundani nostri filia minor mortua est.

Κύρια

salus –utis, θ.= σωτηρία

Στερεότυπη φράση προσφ: στέλνει τις ευχές του
στον φίλο του Μαρκελλίνο.

tristissimus, υπερθ. βαθμός = πάρα πολύ
λυπημένος

scribo, -psi, -ptum, -ere, 3= γράφω

noster, nostra, nostrum= δικός μας

filia –ae= κόρη

minor συγκρ. βαθμός [parvus]= μικρότερος

morior, mortuus sum (μχ. μέλλ: moriturus), mori, 3
αποθ.= πεθαίνω

**Ο Γάιος Πλίνιος στέλνει τις ευχές
του στον (φίλο του) Μαρκελλίνο.**

**Πάρα πολύ λυπημένος σου γράφω
αυτά.**

**Πέθανε η μικρότερη κόρη του
Φουνδανού μας (του φίλου μας
Φουνδανού).**

επιθ. αφ. συγκριτ.

Αντικ. vidi

επιρ. χρ.

επιθ. nihil

Κύρια

Ea puella nihil umquam festivius,

Αντικ. vidi

επιθ. nihil

nihil amabilius

επιθ. πρ.

αφ. μέσου

επιθ. nihil

Ρήμα εν. Υ. ego

nec longiore vita dignius vidi.

puella –ae= κοπέλα

nihil (nullis rei)= τίποτα/ umquam= ποτέ

festivius συγκρ. β. [festivus/festivior –
us/festivissimus]= πρόσχαρος

amabilius συγκρ. βαθμός [amabilis-is –
e/amabilissimus]= αξιαγάπητος

longiore συγκριτ. βαθμός [longus/longior –
us/longissimus]= μακρύτερος

vita –ae= ζωή

dignus –a –um [dignior –us/dignissimus]=
άξιος

video, –di, –sum, –ēre, 2= βλέπω

**Από αυτό το κορίτσι ποτέ δεν είδα
τίποτα πιο πρόσχαρο,
τίποτα πιο αξιαγάπητο,
ούτε αξιότερο για πιο μακρόχρονη
ζωή (να ζήσει περισσότερα χρόνια).**

επιρ. χρ. Αντικ. Ρήμα εν. Υ illa
Nondum annos XIII impleverat,

Κύρια

επιρ. χρ. δοτ. προσ. κτητ. επιθ. Υποκ.
et iam illi anilis prudentia,

Κύρια

επιθ. Υποκ. Ρήμα
matronalis gravitas erat

Υποκ. επιθ.
et tamen suavitas puellaris.

nondum, επιρ.= όχι ακόμα, ακόμα δεν

annus -i= χρόνος

impleo -vi -tum -ēre, 2=

iam= ήδη

anilis -is -e= γεροντικός

prudentia -ae= σύνεση

matronalis -is -e=

gravitas -atis, θ= σοβαρότητα

tamen=(όμως)

suavitas, -atis, θ.= γλυκύτητα

puellaris -is -e = κοριτσίστικος

**Ακόμη δεν είχε συμπληρώσει τα
δεκατρία της χρόνια,
και ήδη διέθετε γεροντική σύνεση,
σοβαρότητα που ταιριάζει σε
δέσποινα,
αλλά και (ή όμως μαζί με)
κοριτσίστικη γλυκύτητα.**

Υποκ γεν. κτητ. Αντικείμενο Ρήμα
Ut illa patris cervicibus inhaerebat!

Κύρια

Επιφων.

Αντ. compl. παράθεση επιθ.
ut nos amicos paternos

Κύρια

Επιφων.

επιρ. τρόπου επιρ. τρόπου Ρήμα εν. Υ. illa
et amanter et modeste complectebatur!

Αντ. dilige. Αντ. dilige.
ut nutrices, ut paedagogos,

Κύρια

επιρ. τρόπου Αντ. dilige. Ρήμα εν. Υ. illa
ut praeceptores diligebat!

Επιφωνηματική

ut, επιρ.= πώς! / cervix, -cis, θ.= λαιμός
inhaereo, inhaesi, -sum, -ēre, 2= κρεμιέμαι από
amicus -i= φίλος / paternus = πατρικός
amanter, επίρ.= με αγάπη
modeste, επιρ.= με σεμνότητα
complector, complexus sum, complecti, 3 αποθ.=
αγκαλιάζω
nutrix, nutricis, θ.= τροφός
paedagogus -i= παιδαγωγός
praeceptor -oris, αρ.= δάσκαλος
diligō, dilexi, dilectum -ere, 3= αγαπώ

Πώς κρεμιόταν από τον λαιμό του πατέρα της!

Πώς αγκάλιαζε εμάς, τους φίλους του πατέρα της, και με αγάπη και με σεμνότητα!

Πώς αγαπούσε τις τροφούς, πώς τους παιδαγωγούς πώς τους δασκάλους της!

επιρ. ποσού

επιρ. τρόπου

επιρ. ποσού

επιρ. τρόπου

quam studiose, quam intellegenter

Ρήμα εν. Υ. illa

lectitabat!

Κύρια

Επιφωνηματική

επιρ. τρόπου

Ρήμα εν. Υ. illa

ut parce ludebat!

Κύρια

Επιφ.

επιθ.

Υποκ. tulit

αφ. τρόπου

επιθ.

αφ. τρόπου

Qua illa patientia, qua etiam constantia

επιθετ. προσδ.

Αντικείμενο

Ρήμα

novissimam valetudinem tulit!

Κύρια

Επιφωνηματική

quam, επιρ.= πόσο!

studiose, επιρ.= με επιμέλεια

intellegenter= με εξυπνάδα

lectito, 1= διαβάζω συχνά

parce, επιρ.= συγκρατημένα

ludo, -si, -sum, -ere, 3 = παίζω

patientia=υπονομή/ etiam= ακόμα

constantia -ae= εγκαρτέρηση

novissimus, υπερθ. του novus -a -um

valetudo, valetudinis, θ.= αρρώστια

fero, tuli, latum, ferre = φέρω, υπομένω

**Με πόση επιμέλεια, με πόσο νόημα
(πόση εξυπνάδα) και προθυμία
συχνά διάβαζε!**

Πόσο συγκρατημένα έπαιζε!

**Με πόση υπομονή, κι ακόμη, με
πόση εγκαρτέρηση υπέμεινε την
τελευταία της αρρώστια!**